

Prima instanță: L. Holevițcaia
Instanța de apel: D. Manole, E. Fistican, S. Arnăut.

dosarul nr. 2ra-2624/15

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Societății cu Răspundere Limitată „Sabris-Com”, Ion Sîrbu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Scurtulenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sabris-Com”, cu privire la încasarea salariului restant și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sabris-Com” și a fost menținută hotărârea judecătorei Râșcani, municipiul Chișinău, din 02 aprilie 2014,

c o n s t a t ă

La 07 februarie 2013, reclamantul, Tudor Scurtulenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Sabris-Com” cu privire la încasarea salariului și a penalității.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 01 iunie 2012 a fost angajat în cadrul S.R.L. „Sabris-Com”, în calitate de șofer.

Invocă reclamantul că, pârâtul nu i-a achitat salariul pentru perioada septembrie - noiembrie 2012, de asemenea nu i-au fost restituiți banii achitați de către reclamant pentru deplasările de serviciu în or. Cahul, în perioada 10 iulie 2012 – 29 noiembrie 2012.

Afirmă reclamantul că, a depus o petiție în cadrul Inspecției Muncii, cu privire la verificarea acțiunilor angajatorului la reținerea salariului. Astfel, conform datelor contabile, s-a stabilit că, salariul restant pentru lunile septembrie-noiembrie 2012, constituie suma de 10 118 lei și 57 bani.

Cere reclamantul, Tudor Scurtulenco, încasarea datoriei salariale în mărime de 10 118 lei și 57 bani, compensația pentru costul biletelor de deplasare – 1 771 lei și 20 bani, penalitatea în mărime de 5749 lei și 20 bani și compensația pentru reținerea carnetului de muncă, în mărime de 31 704 lei.

Prin hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 02 aprilie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la S.R.L. „Sabris-Com” în beneficiul lui Tudor Scurtulenco, suma de 4500 lei, salariul restant neachitat pentru lunile septembrie-noiembrie 2012, suma de 1771 lei și 20 bani, pentru deplasările efectuate în or. Cahul și suma de 1890 lei cu titlu de penalitate pentru neachitarea salariului în termen. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de către S.R.L. „Sabris-Com” și a fost menținută hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, din 02 aprilie 2014.

La 24 august 2015, reprezentantul recurentului S.R.L. „Sabris-Com”, Ion Sîrbu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei decizii sub formă de încheiere cu privire la scoaterea cererii de pe rol.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că, ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul recurentului S.R.L. „Sabris-Com”, Ion Sîrbu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului S.R.L. „Sabris-Com”, Ion Sîrbu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului Societății cu Răspundere Limitată „Sabris-Com”, Ion Sîrbu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală